

Gondolatok egy év margójára

Szívesen látogatjuk kis közösségünk helyiségeit az ulmi Kuhbergen, ahol kellemesen elbeszélgethetünk, magyar újságot olvashatunk vagy éppen tudományos, művészeti előadásokat élvezhetünk, táncolhatunk, és minden alkalommal finom, otthoni ízű, magyaros ételeket fogyaszthatunk.

Magyar kultúregyesületnek nevezzük magunkat. Önkéntelenül felmerül bennem a kérdés: Mi is az, hogy kultúra? Egyesületünk több tagjától is megkérdeztem, de nem kaptam két azonos választ. Nem is csodálkoztam, hisz nincs két egyforma ember, mindenki másképp érzelki a világot, mások a gondolatai és másképp fejezi ki magát. A különbségek ellenére, vagy talán éppen miattuk, az emberek szívesen élnek közösségekben, mert van egy érintkezési pont, ahol találkozni. A mi esetünkben ez az összetartó erő az anyanyelvünk. Azonban azt sem szabad elfelejtenünk, hogy más-más vidékről származunk, különböző szokásokat hoztunk magunkkal. Például a somberek népviselet is egészen más, mint a kalotaszegi, de van egy közös vonásuk: mind a kettő gyönyörű.

De térjünk vissza a kultúrára. Egy öreg lexikonban keresgéltem a "kultúra" szót. Meg is találtam, de a lábjegyzet tovább utalt a "művelés" fogalmához. Eszerint a művelés, ill. művelődés idegen szóval "kultúra", általában mindazon tevékenység, mely bármely tárgyat megnevesít vagy valamely célra alkalmassá tesz. Szorosabb értelemben a művelődés (kultúra) ezen tevékenységeknek eredménye. Tehát éppoly joggal beszélhetünk egy szántóföldnek a műveléséről, mint a tudományokéről és művészetekéről vagy az embernek és a nemzetnek a művelődéséről.

Láthatjuk tehát, hogy a kultúra fogalma milyen széleskörű, sokrétű, és szinte az egész emberiség fejlődési folyamatát fedi. Ezek után elgondolkozhatunk arról, hogy a mi kul-

túregyesületünknek melyik parányi része jutott ebből a folyamatból.

A mi kis közösségünknek, éppen úgy, mint az emberiség őstörténete óta minden közösségnek, van egy vezére. A mai világban a vezetés több személyre van bízva, tehát nekünk vezetőségünk van, melynek feladata annak az útnak a megválasztása, mely célunk felé vezet, és pedig egy olyan összetartó, erős közösség kialakítása felé ahol minden tag kivétel nélkül jól érzi magát, és szívesen részt vesz a munkában és a szórakozásban egyaránt.

Ezt mindenkor vezetőseinknek többé-kevésbé sikerült is megvalósítani. Legszebb bizonyíték erre az, hogy egyesületünk ez év szeptemberében ünnepelheti fennállásának 25 éves évfordulóját.

Az út idáig göröngyös volt. Viharos napokat is megéltünk. A tagság nem mindig értett egyet a vezetőséggel, tehát leváltotta azt. Volt úgy is, hogy a vezetőségnek kellett egyesektől a tagságot megvonnia, mert viselkedésükkel zavarták a közösséget. Legfájdalmasabb talán az volt, mikor egy egész csoport nem találta meg nálunk az otthonát, és ezért elhagyott bennünket.

Az utóbbi időben derültebb felettünk az ég. Jelenlegi vezetőségünk színes műsorokkal, tudományos előadásokkal, jó hangulatú, sikeres táncos estekkel biztosít társaságunknak szórakozási lehetőségeket. Meg kell említenem a Darányiné Demeter Magdi kezdeményezésére és az ő rendezésében létrejött előadásokat és ünnepi megemlékezéseket, az ulmi magyar nyelvű rádióadást, aminek szintén Magdi a mozgatóereje. Rottlerné Hábori Edit társasjátékairól sem feledkezhetünk meg. A tömegtájékoztatás hagyományos és modern formái is megjelentek nálunk. Dr. Hatvany Csaba egyesületünk számára önálló honlapot készített a világhálóra (internet). Grossmann Vilmos újságot hozott létre **AKLUB** név alatt, melynek jó híre szintén elhagyta közösségünk határait. A vezetőség továbbra is fáradozik az egyesület kifelé való megnyitásán. Egyre több német vendég látogatja meg zenés műsorainkat, képzőművészeti kiállításainkat vagy német nyelvű előadásainkat.

(Folytatás a 3. oldalon)

R ö v i d h í r e k

Felhívás

Egyesületünk megalakulásának 25. évfordulójára készülő ünnepi kiadványunkban szeretnénk feltüntetni alapító tagjaink teljes névsorát. Hosszas kutatómunka után sem jutottunk kielégítő eredményre. Csak azoknak a nevét ismerjük, akik az alapító dokumentumot aláírták. Egy későbbi jegyzőkönyvben azonban az szerepel, hogy mindenki alapítótagnak számít, aki a megalakulás évében december 31-ig belépett az egyesületbe. Ilyen listát azonban nem találtunk. Kérjük, **ha Ön alapító tag, vagy ismeri alapító tagokat**, legyen segítségünkre, **jelentkezzen** írásban, telefonon, e-mailen keresztül az ismert címeken!! Előre is köszönjük!

✂ ✂ ✂

Ulmban járt a magyar miniszterelnök

2001. március 22-én Stoiber bajor miniszterelnök, Schüssel osztrák kancellár, Teufel, Baden-Württemberg tartomány miniszterelnöke és Orbán Viktor magyar miniszterelnök ülésezett Ulmban. Témájuk az EU-hoz való csatlakozás előkészítése volt. A hivatalos program részeként Orbán Viktor megtekintette az itteni Donauschwäbisches Zentralmuseumot. Rövid, 2 órás programjából negyed órát szentelt egyesületünk képviselőinek. A beszélgetés végeztével felkérte elnökünket, hogy tolmácsolja üdvözlését az Ulmi Magyar Kultúregyesület minden tagjának s azok gyermekeinek.

A magyar miniszterelnök kívánságának ezúton teszünk eleget.

Távozzunk

Magyarországon, Sombereken nőttem fel egy sváb családban. A falu nemzetiségileg színes volt. Felvidéki magyar, székely, csángó, sváb és néhány délszláv család élt itt, az egyik épp a szomszédomban. Gyerekként szerb anyanyelvükön is énekeltünk a hintán. Az utcán magyarul, otthon németül beszélünk. A magyar állam támogatta nyelvünk, kultúránk ápolását, és így német nemzetiségi gimnáziumban érettségiztem Pécssett. Ha táncról volt szó, én Mohácson egy délszláv csoportban éreztem a legjobban magam, ahol a sokác, bosnyák, bunyevác, makedón táncok és dallamok éltettek.

Mennyire szerettem és szeretek ma is falumban egy-egy öreg székely bácsival beszélgetni! Ebben a faluban magyar volt a tanácselnök, sváb a tsz-elnök (országos hírvő volt a tsz), és együtt építettek, dolgoztak és dolgoznak a mai napig is az emberek. Ezt kerestem ebben az egyesületben is, de nem találtam. Lehet, hogy mélyen el van rejtve, és csak túl sok hétköznapi kacat rakódott rá az idők során.

Egy régi beszélgetés emlékével búcsúozom:

A szomszédos faluból egy sváb bácsival beszélgettem háborús emlékeiről. Így kezdte: "Ketten voltunk ott magyarok, én meg egy sombereki sváb!"

Baráti üvözléssel: Grossmann Terézia

✂ ✂ ✂

Hol marad a halászlé?

Egyesületi büfénk vezető nélkül maradt. A Grossmann-házaspár távozása után a vezetőség még nem találta meg azt a személyt, aki hosszú távon alkalmas lenne a feladat betöltésére. Májusban és júniusban jó ismerőseink, Nagy Rózsa és Nagy Béla elvállalták büfénk működtetését. Az új évadban is szeretnénk biztosítani az egyenletes, jó színvonalat, megbízható minőséget, amihez már hozzászoktak vendégeink, ezért újságunkon keresztül is keressük azt, aki kedvet érez egy effajta tevékenységhez, szívesen vezetné büfénket, nemcsak főzne ránk, hanem jelenlétével, gondoskodásával családi hangulatot teremtené számunkra. A feltételek részleteiről Dembinszky Tamástól (tel.:07321/66301) kaphatnak tájékoztatást.

✂ ✂ ✂

Jótekonysági akció

A Teri-theke március 17-i bruttó bevételét az árvízkárosultak megsegítésére szánta. A felajánlás egyéni kezdeményezés volt. A befolyt 350 DM-t a miskolci szent Vince szerzetesszolgálat viszi Kárpátaljára, ott a plébánosok segítségével azoknak osztják szét, akik a legjobban rászorulnak.

(folytatás az 1. oldalról)

Büszkék lehetünk ezekre a szép eredményekre, hisz közös munka gyümölcse volt. Éppen ezért senki sem tarthatja személyi tulajdonának azokat a javakat, melyek a közösségünket szolgálják, még akkor sem, ha ez nagyon sok munkájába került. Úgy gondolom, hogy ez egyesületünk minden tagjára vonatkozik. Sajnos Grossmann Vilmosnak nem ez volt a véleménye a sok munkával létrehozott újságunkról, **Aktus**-ról. Az újság persze nem szűnt meg, mert egy jól összetartó közösségben mindig vannak áldozatra kész emberek. Az ügynek azonban sajnálatos következményei lettek. Grossmann Vilmos készített egy privát lapot, A Hócipő-t. Erről nem érdemes írni, mert mindenki ismeri egyesületünkhöz nem illő nivótlanágát és intrikus, durva stílusát. Aztán váratlanul felbukkant a második is, amely már botrányos volt. Személyes sértegetések, rosszindulatú feltételezések álltak benne, megkérdőjelezte, hogy az elnök és a vezetőség megérdemli-e a tagság bizalmát. A vezetőség közgyűlés elé vitte az ügyet, ahol a

tagság többsége elítélte ezt a viselkedést, és bizonyította, hogy az összetartásban van az erő, amely nem engedi két táborra osztani a közösséget, melynek minden tagja egyenlő jogú.

Ez nem azt jelenti, hogy senkinek sem lehet ellenvéleménye, sőt. Mindenki mondja ki őszintén, nyíltan a gondolatait arról, amit jónak vagy rossznak tart. De durva sértéseknek, piskálódásoknak nincs helye egy kultúregyesületben. Szerintem mindenkinek a véleménye értékes és szükség is van rá, hogy ezeket meghallgassuk, mert csak ezen keresztül ismerhetők fel és oldhatók meg a problémák, és csakis oly módon, hogy ez az egész közösség érdekét szolgálja.

Ezen a módon – gondolom – el fogjuk érni azt, hogy erősen összetartva, szabadon és békességben folytathatjuk kulturális tevékenységünket. Köszönöm olvasóim türelmét. Akinek még magyarázatra lenne szüksége vagy kérdése van, szívesen állok rendelkezésére egy beszélgetés erejéig.

Kiss Ludwig

Közgyűlés

Az Ulmi Magyar Kultúregyesület 2001. évi rendes közgyűlésére a meghívott 110 tagtárs közül ötvenen jöttek el.

Elnökünknek az elmúlt év műsorairól szóló hosszúságos beszámolója után az MVSZ tagságunk esetleges megszüntetése került napirendre. Az MVSZ létjogosultsága mellett szólók után kérdéssorozat következett, amelyre Dr. Klement Kornél, a BUOD elnöke válaszolt.

– A szövetséghez befolyó tagdíjakból jut-e valamennyi a Szlovákiában, Erdélyben, Délvidéken élő, hátrányos helyzetű honfitársainknak? – kérdezte Gottlieb Albert.

– Sajnos az MVSZ-nek létfenntartási gondjai vannak. – hangzott a válasz.

Hűsz ellenszavazattal, négy tartózkodással, huzsonhat tag álláspontja vezetett napirendre, mely szerint az Ulmi Magyar Kultúregyesület továbbra is tagja marad az MVSZ-nek.

A kincstárnok tömör beszámolójából kiderült, hogy anyagi javaink egy parányit gyarapodtak. Gazdagabbak lettünk egy színes televízióval, amit Rusznyák André adományozott, és egy hifi-berendezéssel. Az új lámpáknak köszönhetően, melyek beszerzését elnökünk szorgalmazta, a külső teremben lényegesen jobbak lettek a látási viszonyok.

Egy fontos témában, az egyesületi helyiségek szellőztetésének megoldásában sajnos nem

jutottunk előrébb. Az elhasznált levegő elszívását és a friss levegő beáramlását biztosító szellőzőberendezés beszerelése, annak burkolása, hogy az esztétikai szempontoknak is megfeleljen, nem kis feladat. Kinek van ötlete, javaslata?

Az öt órára kerekedett közgyűlésen a jövő tervezésére idő hiányában nem került sor, ezért a javaslatokat, a programtervezéssel kapcsolatos ötleteket szívesen várjuk ennek az újságnak a hasábjain is.

N.R.

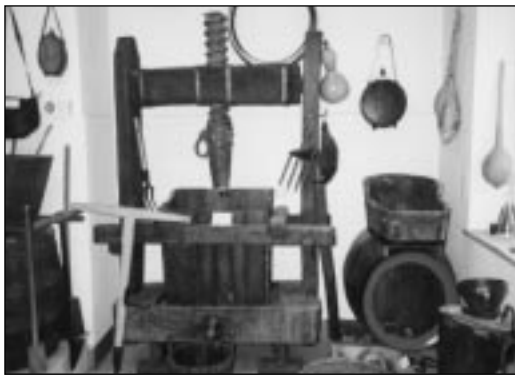
Bölcsességek

"A lelkes... rájött, hogy szinte bukfenc nélkül lehet beállítani a bűnt erénynek, a rágalmat igazságnak, a tehetetlenséget önmegtartóztatásnak, a pökhendiséget alázatnak, a kizsákmányolást emberségnek, a tolvajlást becsületességnek, a gyalázkodást bölcsességnek, az erőszakot hazaszeretnek, a kegyetlenkedést igazságszolgáltatásnak. Bárki megteheti: nem kell hozzá nagy ész. Csak jellemtelenség."

/Joseph Heller/

"A legtöbb emberben szent tisztelet él az olyan szavak iránt, amelyeket nem ért meg, és az író felületességének tekint, ha rögtön fel tudja fogni a jelentésüket."

/Einstein/

Fotó:
Baczur M.

"Ungarndeutsche Heimatstuben" Langenau

Pár mondatban szeretném bemutatni a múzeumot. Azok az olvasóink, akikkel már látogatást tettünk itt tudják, hogy ez nehéz lesz. Lehetetlen felsorolni azt a sok tárgyat, ami a múzeumban megtalálható. Tényleg, ezt látni kell! Talán kedve kerekedik az olvasónak is egy langenauai kirándulásra.

A múzeum 1981. május 30-án nyílt meg és az ún. "Schwäbische Türkei" - egy svábok által lakott terület Magyarországon - népi hagyományait mutatja be. Az itt kiállított tárgyakat az e területről származó, ma Langenauban és környékén élők gyűjtötték össze. Különböző eredeti iratok, képek, a mindennapi életben használt eszközök, lakáskultúra és népviselet bemutatásával próbálnak a látogatóknak hiteles képet nyújtani a régi magyarországi szokásokról.

Mindjárt a bejárat mellett egy szekér és a hozzátartozó mezőgazdasági eszközök vannak kiállítva. Az emeletre felérve két térképet találunk. Egyik a svábok által lakott területeket, másik pedig kivándorlásuk útvonalát ábrázolja.

Egy kis helyiségben egy háború előtti parasztkonyhát rendeztek be élethűen, régi edényekkel, kemen-cével és a sütés-főzés különböző eszközeivel.

A következő teremben a kender feldolgozásához és a kenyérsütéshez használt eszközök vannak.

A kiállított különböző okmányok a 18. századi kivándorlás és a kitelepítés idejéből származnak. Az életnagyságú babák a Somberek, Kakasd és Bár községek környékének népviseleteit mutatják be. Itt szeretném megjegyezni, hogy ezeket a babákat a langenauiak saját maguk készítették, csak a fejeket vásárolták.

A "Vordere Stube" volt régen a háziasszony büszkesége. Itt tartották az ünnepi ruhákat, értéktárgyakat és a ház leányának kiházásához gyűjtött hozományt. Ha több leány volt a családban, az ágyban feltornyozott ágynemű néha a 2 m-t is elérte. Itt látható még egy menyasszonyi csokor és a tipikus "dívány", ami a helyiségből nem hiányozhatott.

Több teremben is megcsodálhatjuk a kézimunkákat, aminek készítését néha a múzeumlátogatóknak be is mutatják.

Végül a borkészítéshez használt eszközöket, ló- és ökörszerszámokat és más, a parasztudvarokra jellemző tárgyakat bemutató terembe értünk.

Amit sajnos nem tudok bemutatni, azok szeretete és lelkesedése, akik ezt a múzeumot alapították és fenntartják. Elmondásuk szerint minden magyarországi úttjukon "kincskeresésre" mennek, így gyarapítva a múzeum anyagát.

Érdeklődők megtekinthetik a múzeumot minden hónap első és harmadik vasárnapján 14:00 - 16:00 óráig, de csoportos látogatás esetén más időpontra is bejelentkezhetnek a **(07345) 64 93** telefonszámon.

Baczur M.

Pilinszky János

Értelmiségi családban született 1921. nov. 27-én. Versei egyik értő olvasója nővére, Erika volt, akinek 1975-ös öngyilkossága után nem is írt több verset. Jogot, irodalmat, művészettörténetet hallgatott, de egyetemi tanulmányait nem fejezte be. Első verseit 1938-39-ben a Napkelet, az Élet és a Vigilia közölte. 1944-ben behívják katonának, így kerül a németországi Harbachba, ahol megrendítő élménye lett a koncentrációs táborokkal való találkozás. 1949-től nem publikálhatott, ekkoriban verses meséket írt (Aranyszamár 1957). 1956-ban a Magvető Kiadó lektora, 1957-től az Új Ember c. katolikus hetilap belső munkatársa. A 60-as évek elejétől gyakran utazik Nyugat-Európába, 1975-ben Amerikába is eljutott. Versei a nyelvi sűrítés és feszültségeremtés rendkívüli teljesítményei. Lírájának paradoxona a feltétlen hitnek és a létbe vetettség abszurdításának egyidejű élménye. "Költő vagyok és katolikus" – mondja magáról, elhárítva a katolikus költő címkét. 1981. máj. 27-én szívinfarktus vetett véget életének.

„Boldogtalan a pillanat, mikor
fölfedezi az árva önmagát,
s arra gondol, hogy másnak is
fontos lehet e kéz, e görbeség,
s azontúl arra vágyik, hogy szeressék.“

(KZ-oratórium)

Márai Sándor

Május 12-én 19 órakor tartja Pálffy Margit egyesületünkben a Márai Sándor műveiből összeállított előadói estjét Szindbád hazamegy címmel.

Az est tételekből áll. A tételeket Bartók Mikrokosmoszának részei tagolják. Az első tételben az ember jelenik meg: a költő, az alkotó, a művészember vívódása. A második tétel a honvágy, a haza föltétlen szeretete. Itt elhangzik a Mennyből az angyal és a Halotti beszéd; ezek az ismertebb Márai-versek. A harmadik tétel a szerelemé, és ami ezzel együtt jár: a halál tétele. A negyedik a számvetésé, az eltávozásé, a Sorozat című vers köré összeálló írásokkal.

Márai kifejezi azt, ami az élet titkosabb értelme. Az elragadtatást, hogy itt élek a földön, a boldogságot, hogy nem vagyunk egyedül, csillagok, nők és démonok vigyáznak ránk, s a csodálkozást, mert meg kell halni.

A cím – Szindbád hazamegy – azért választott, mert Márai Sándor is "hajós" volt, aki sokfelé járt, utazott, élt, látott, ám sehol sem talált otthonra. Talán ez az oka, hogy végül önkézével vetett véget hontalanságának.

„Az életben volt az irodalom, a zene,
a művészet, a szerelem és a halál -
Ez volt az értelem.
A többi napihír vagy történelem.“

(Napló 1943 - 1944)

Klímakatasztrófa

Az ápr. 1-i vezetőségi ülés után néhányan ellátogattunk a laupheimi planetáriumba. Benci fiam jobb híján az ölemben foglalt helyet, s öt röpke perc elteltével máris rettenetesen unni kezdte az egészet. Nem részletezem, mivel járt ez annak a bizonyos ölnék a tulajdonosa számára. Rezig-náltnéztem a kupolára vetített csillagos égboltot. Miután a galaxis távoli ködeiből megérkezünk sokat szenvedett kék bolygónkra, egy videoshow következett a küszöbönálló civilizációs klímakatasztrófáról. Unottan bólogattam az ezerszer elnyűtt témákra: általános felmelegedés, ózonlyuk, árvizek, erózió, esőerdők. Inkább a fiamat próbáltam féken tartani, közben gondolataim ide-oda kalandoztak. Isten tudja miért, az egyesület jutott az eszembe. Igen, ott is van klíma. Üvegházhatás. Kell nekünk is, hogy a beáramló melegség ne verődjön vissza az űr hi-

degébe. Ózonréteg. Kell, hogy a káros sugarak be ne hatolhassanak. Miközben így filozofálgatok, megüti a fületem egy szó: biogáz. Megtudtam, hogy az ózonlyuk növekedésében eddig főbűnösnek tartott FCKW elbújhat a szárazföldi emlősök által termelt, egy bizonyos (Németországban a nem túl nagyra becsült felebarátunkra is alkalmazott) testnyíláson át távozó szubsztancia mellett. No, gondoltam szomorúan, agyó babgulyás, agyó lencsefőzelék. S még a légfrissítő spray sem szennyezi a környezetet.

Itt véget is érne az írás, ha egy sajnálatos esemény nem ad okot, hogy tovább gombolyítsam a fonalat. Bizony, az említett testnyílás másik végén is van egy, amely még sokszorta mérgezőbb anyagot képes a légkörbe juttatni. Igaz, hogy a klubban egy ideig nem lesz se babgulyás, se lencsefőzelék — de más sem...

Az anyuka

Az átlagos anyuka magassága 165 cm, plusz-mínusz 40 cm. Haja színe szőke, barna, fekete, esetleg vörös. Zöld, kék vagy lila csak abban az esetben, ha az anyuka énekesnő egy rockegyüttesben. Szeme színe csokoládébarna, élénkzöld, hollófekete, hupikék. Piros csak a szeme fehérje, de csak akkor, ha az öcsike elégtelent hoz haza matekból.

Az anyukához általában tartozik egy apuka is, de ő most nem tartozik ide. Viszont az anyukának elmaradhatatlan kelléke a gyerek. Gyerek nélkül az anyuka olyan, mint a fülesbagoly fül nélkül, mint a golyóstoll golyó nélkül. Tulajdonképpen már nem is anyuka, csak nő. Esetleg összemegy.

Az anyuka nagyon szereti a gyerekeit. Ápolja, ha beteg, megvigasztalja, ha szomorú, vele örül, ha boldog. Az anyuka süt, főz, takarít, mos, vasal stb. Az anyuka majdnem mindent tud. Az anyuka elhalmozza az embert szeretettel. Az anyuka a világ közepe. Az anyuka így, az anyuka úgy. A rossz gyerek, az ún. „hálátlan kölök” ezt kihasználja, és hagyja magát kiszolgáltatni, ugráltatja az

anyukát, miközben ő nem csinál semmit. Szerencsére a gyerekek igen kis százaléka tartozik csak ebbe a kategóriába. Viszont a jó gyerekek, az ún. „drága fiacskám / kislányom” mindig segít az anyukájának, és egyáltalán nagyon rendesen viselkedik. Sajnos a gyerekek igen kis százaléka tartozik csak ebbe a kategóriába. De az anyuka mind a két fajta gyereket szereti, feltéve, hogy az övé.

Anyuka kapható a világ minden pontján és vesszőjén. Igen hasznos beruházás, ajánlom mindenkinek 0-tól 100 évesig. Az anyukának van némi hátránya ugyan (napi 15 órányi munka után kezd kime-

rülni, ilyenkor csak halványan bír mosolyogni), de ezt bőven ellensúlyozza a rengeteg előnye. Rendeltetésszerű használat esetén sokáig képes jól működni. Ha azonban kiakad, javítására, cseréjére nincs lehetőség. Vigyázzunk hát rá!

Műsorajánlat

Május 26-án 19 órai kezdettel ismét irodalmi est szerepel a programunkon, **dr. Szutrély Péter** szerzői estje, melynek címe Az élet dideregni akar. Szatirikus hangulatú, vídám, rövid írásait mikrogrammáknak nevezi, és Szalai Sándor közreműködésével adja elő. Jó szórakozást kívánunk!

Június 10-én 18 órától az MTV 1992-ben készített **Szörványsors** című dokumentumfilmjét nézhetik meg. A film riportokon és beszélgetéseken keresztül mutatja be a szörványban élő erdélyi magyarok sorsát. Megszólalnak benne magyarok, románok, fiatalok, öregek, egyszerű emberek, egyházi személyek. Sorsukat, terveiket, jövőjükre vonatkozó elképzeléseiket ismerhetjük meg. A gondolatokat ébresztő vetítést követő beszélgetést Hatvany Csaba vezeti.

Majális

A jól ismert schnürpflingeni helyünk sajnos ebben az évben foglalt. Hagyományos majálisunk az **Ulm-eggingeni** régi sportpályán lesz. A Nagy-házaspár gondoskodik ételről és italról. A kisebb mozgásgéniűek a **Münsterplatzon** is találkozhatnak egyesületünkkel. A vajdaságiak lángost és sült húst kínálnak, a színpadról „multi-kulti” program szórakoztatja a közönséget.

Pályázat

Valószínűleg sok olvasónk észrevette, hogy újságunk címlapját megváltoztattuk. Ezt azért tettük, mert a klub külső megjelenése rendkívül hasonló volt Grossmann Vili „a hócipő”-jéhez. Az új felirattal is szeretnénk jelezni, hogy egyesületünknek nincs köze ahhoz a kiadványhoz, a benne megjelent írások tartalmától elhatároljuk magunkat.

Minden további félreértés elkerülése érdekében pályázat útján **új nevet** is keresünk egyesületi lapunknak. Az ötleteket javaslatokat július 15-ig az ulmke@bn-ulm.de vagy a **Fort Unterer Kubberg 16, D-89077 Ulm** címre, Rottler Hedvig nevére küldhetik. A pályázatnak tartalmaznia kell a javasolt új címet, esetleg a hozzá tartozó betűtípust vagy grafikát, a beküldő nevét és címét. A szeptember-októberi számot már az új névvel szeretnénk megjelentetni. (s)

PC a klubban

Az egyesület ismét gazdagabb lett – egy számítógéppel. Lassú és öreg, mint az első autóm, de ugyanúgy bárhova eljuthatok vele, mint a legújabb Mercedeszel. Akinek még egyáltalán nem akadt dolga ezzel a korunkban nélkülözhetetlen masinával, egy gyors-talpaló tanfolyam keretében rendkívül kedvezményes áron elsajátíthatja a legszükségesebbeket. Az érdeklődők jelentkezhetnek nálam a 0731/72 45 81-es telefonszámon, illetve május 13-án a klubban időpontegyeztetésre.

Rottler Zoltán

Egyesületünkön kívül

Ehingenben a Volkshochschule megrendezi az Európai Nyelvek Találkozóját. Ennek keretében a **Hotel Adlerben** május 16 - 19-ig minden este magyaros vacsorát kínálnak. **Május 18-án** ugyanitt **magyar est** lesz filmvetítéssel, zenével. Kérjük, Magyarországra iránt érdeklődő német ismerőseiknek is ajánlják ezt a programot.

Május 24-én, csütörtökön (apák napján) **Augsburgban** a Jahn-Stubében 18 órai kezdettel **nótaest** lesz. Vacsorára halászlét kínálnak, melyre május 21-ig lehet jelentkezni Nagy Józsefnél a 08 217 59 66 61-es telefonszámon. A részletes programról és az útvonal leírásáról szórólapot az egyesületben találhatnak.

BÁL - BÁL - BÁL - BÁL - BÁL - BÁL - BÁL - BÁL - BÁL - BÁL

Orgona-bál
május 19-én, 20 órakor
zenél:
Fenyvesi Béla és zenekara

a Kristály-Duó
zenél
június 30-án, 20 órakor
a Rózsa-bálon

Az Ulmi Magyar Kutúregyesület kiadványa

Egyesületi honlap

<http://www.ulmke.bn-ulm.de>

Email: ulmke@bn-ulm.de

Felelős szerkesztő: Rottler Hedvig

E-mail: hrottler@yahoo.de